

Efézusi levél gondolatok III.

A világ legnagyobb építési projektje

„Színház az egész világ és színész benne minden férfi és nő” (William Shakespeare)

Erről volt szó múlt alkalommal. Két forgatókönyv van. Nem mindegy, hogy melyik forgatókönyv szerint élsz!

Egy másik kép következik, ami megragadta a fantáziámat. Tudátok, hogy a világ legnagyobb építési projektjén dolgozunk?

Ef 2:19-22 Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. 20 Mert **ráépültetek** az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, 21 akiben **az egész épület** egybeilleszkedik, és **szent templommá növekszik** az Úrban, 22 és akiben ti is **együtt épültök Isten hajlékává** a Lélek által.

Tehát most, hogy Isten megbékített bennünket önmagával és egymással, elkezdhetünk végre valamit közösen építeni. Még hozzá nem mást, mint a világ legnagyobb épületét: egy kozmikus templomot építünk!

Nem mindegy, hogy hogyan tekintünk az életünkre. Nem mindegy, hogy helyesen látjuk-e a nagy képet. Minden, amit teszünk és ami velünk történik az életünk Istentől adott értelmezési keretében nyer értelmet. Etért fontos, hogy lássuk és megértsük ezt az értelmezési keretet.

Követ faragsz vagy katedrális építész? Egyszerű kőfaragóként tekintesz magadra vagy katedrális építőként?

Amikor a teológián takarítói munkát vállaltam, egy „kiképzésen” kellett részt vennem, ahol elmagyarázták a különböző munkafázisokat, de úgy, hogy felvázolták a „nagy képet” is, mely egy a kosz elleni, mindenre kiterjedő győztes háborúról szólt és arról, hogy mi vagyunk a világ legprofibb takarító csapata: egy a takarítás szakértőiből álló elit team! Én nem egyszerű porszívós voltam, hanem egy kiképzett „porszívó specialista” (vacuum cleaning specialist). Hát el kell, hogy mondjam, hogy egész más volt ilyen méltósággal és egy ilyen értelmezési keretben végezni ezt az egyébként mindenki által lenézett munkát, napi 4 órában! Ennyit számít az értelmezési keret.

Vissza az ÓSZ-hez

Emlékszünk, hogy annak idején mi volt a világ legnagyobb építési projektje? A **Bábel tornya**!

Isten a **nyelvek összezavarásával** vetett véget ennek az építési projektnek. Vagyis megosztotta, darabjaira törte az ellene lázadó egységes emberiséget! Új nyelvek jelentek meg.

Pünkösdkor, a Szentlélek kitöltésével, melyet akkor is egy nyelvcsoda kísért, Isten elkezdte felszámolni ezt a nyelvek, népek, nemzetek közti széttöredezettséget, megosztottságot és egy új emberiséget (Ef 2:15) teremtett, Krisztusban, akik újra megértik egymást. Ez volt **a kozmosz összerakásának kezdete**. Mindez azért történt, hogy részt vehessünk egy újabb világméretű építési projektben: Krisztus egyházának felépítésében.

Fontos tehát, hogy lássuk, hogy az **egyház** organikus épülete **a válasz** a Babel tornyára! (Az ÓSZ-ben ez a válasz a Jeruzsálemi templom felépítése volt.)

Csak röviden néhány szót arról, hogy mi is volt a templom az ÓSZ-ben. A teremtett világ leképeződése volt, egy mikrokozmosz. A szentély a látható dimenziót, a földet jelképezte, a szentek szentje a láthatatlan dimenziót, azaz a mennyet. Amikor a főpap belépett a szentek szentjébe, a mennybe lépett át. Ezért kellett hihetetlenül körültekintőnek lennie és alaposan megtisztítania magát. (A főpap tulajdonképpen a tökéletes embert szimbolizálta, aki Isten jelenlétében tartózkodhat, a bűneset előtti Ádámot, a tökéletes embert.) Vagyis a templomban találkozott és kapcsolódott össze egymással a menny és a föld. A bűneset, azaz az Éden kertje után először a Sínai-hegyen ért össze ismét a menny a földdel. Onnan Isten beköltözött a szentsátorba, majd pedig a jeruzsálemi templomba.

Nem meglepő tehát, hogy Isten az ő temploma újjáépítésével kezdi meg a kozmosz összerakását!

Emlékeztek? A bábeli toronyépítőknek is ez volt a vágya:

1 Móz 11:4 Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, **melynek teteje [héb.] a mennyben legyen.**

Igen valószínű, hogy az is egy templom, egy gigantikus szentély lehetett. Ők emberi módon, Isten nélkül, Ellene lázadva akarták összerakni újra a kozmoszt, összekötni egymással a mennyet és a földet. „Világbéke!” - mondogathatták egymásnak, miközben építkeztek. Ma is ezen fáradoznak a világi vezetők. De ez a próbálkozás ma is kudarcra van ítélve.

Isten az egyháza által, az ő temploma felépítésével fogja összerakni a kozmoszt és elhozni a világbékét, a menny és föld harmóniáját, azaz a salómot.

Isten a Tervező Jézus a Főépítész (Zsid 3:3-4; 11:10)! Mi pedig **Isten profi építőbrigádja vagyunk**, építési specialisták (a takarítócég igazgatójának szavával élve)!

A meglepő fordulat abban áll, hogy mi *nem csak építőmesterek* vagyunk, hanem mi magunk vagyunk Isten templomának *építőelemei* is (ld. fentebb Ef 2:20-22-t)!

1 Pt 2:5 Ti magatok is, **mint élő kövek** épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által. – És mi vagyunk a templomi személyzet is.

Fontos, hogy csak és kizárólag Krisztuson keresztül, a **Szentlélek által** férhetünk hozzá Istenhez, a Tervezőhöz, a Tervező elgondolásához, azaz a mestertervez.

Ef 2:18 Mert általa van szabad utunk [gör. *hozzáférésünk*] mindkettőnknek **egy Léleekben** az Atyához.

Pünkösdkor és az újjászületésünkön tulajdonképpen ugyanaz történik, mint ami azzal a két mesteremberrel (**Becalél és Oholiáb**) történt, akiket Isten az ÓSZ-i szentély építésének összefogásával bízott meg! Nagyon tanulságos ez a rész.

2 Móz 35:30-36 Akkor ezt mondta Mózes Izráel fiainak: Nézzétek! Az Úr név szerint elhívta Becalélt, Húr fiának, Úrának a fiát Júda törzséből. **31 Betöltötte őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára**, **32** hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására, **33** kövek vésésére és berakására, fafaragásra és mindenféle tervezőmunka elvégzésére. **34 Azzal a képességgel is felruházta, hogy tanítson** a Dán törzséből való Oholiábbal, Ahíszámák fiával együtt. **35 Nagy hozzáértéssel ajándékozta meg őket, hogy el tudjanak készíteni mindenféle fa- és fémmunkát**, művészi szövést és hímzést kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és lenfonálból meg a takácsmunkát: hogy elvégezzenek mindenféle munkát, **és elkészítsék hozzájuk a terveket.**

2 Móz 31:6 Bölcsességet adtam minden hozzáértő ember szívébe is, hogy el tudják készíteni mindazt, amit megparancsoltam neked.

Tehát ahogy egykor Isten betöltötte ezeket az építőmestereket az Ő Lelkével, azaz mindenféle lelki ajándékkal, hogy képesek legyenek Isten elgondolása szerint megtervezni és legyártani a szentély építőelemeit, úgy most minket is betölt az Ő Lelkével, hogy képesek legyünk megérteni, hogy hol a mi helyünk, mi a mi feladatunk a kozmikus templom, azaz Krisztus teste építésében.

Ef 4:7-12 A kegyelem pedig mindegyikünknek Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott. **8** Ezért mondja az Írás: „Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, **ajándékot adott az embereknek.**” **9** Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy **le is szállt [t.i. pünkösdkor a Szentlélek formájában]**¹ erre a földre... **11 És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétácul, ismét másokat evangélistácul vagy pásztorokul és tanítócul, 12 hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére.**

Ef 2:20-22 Mert **ráépültetek** az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, **21** akiben **az egész épület** egybeilleszkedik, és **szent templommá növekszik** az Úrban, **22** és akiben **ti is együtt épültök Isten hajlékává** a Lélek által.

Ezt az „isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel” (2 Móz 35:31) való betöltöttséget jelzi az is, hogy

1 Kor 2:16 bennünk pedig Krisztus értelme van.

Az építési mesterterv vázlata vagy mondhatnánk úgy is, hogy a látványterv már ki van jelölve számunkra a Szentírásban (mint ahogy Mózes is megkapta azt a Sínai-hegyen), de a további részletek Isten fejében vannak, amelyeket Isten Szentlelke jelent ki számunkra folyamatosan az egyes gyülekezeteknek és embereknek. Ezért elengedhetetlen a személyes élő kapcsolat a Tervezővel. És ezért lehet szükség a prófétálásra, prófétákra is, akik Isten aktuális, a konkrét helyi gyülekezet építésére vonatkozó elgondolását, akaratát közlik.

1 Thesz 5:19-20 A Lelket ne oltjátok ki, a prófétálást ne vessétek meg!

¹ Ez a „leszállás” nem Jézus testté léételére, se nem a pokolra szállására (vö. 1 Pt 3:19), hanem a mennybemenetele utáni „alászállására” utal, vagyis a Szentlélek kitöltetésére! A megdicsőült Krisztus a Szentlélek formájában szállt le az ő népe közé, hogy szétossza közöttük az ő ajándékait, (ld. W. Hall Harris III, *The Descent of Christ*, 1996).

Az Ef 2:10-ben szereplő „jó cselekedetek” az egyes elvégzendő építési feladatokat jelölik, amiket Isten tőlünk vár, és amiket előkészített számunkra.

Úgy tűnik, hogy továbbra is szükség van Isten népének az 5 szolgálati ajándékra. Ez az öt személy olyan szerepet tölt be ma Isten temploma építésében, mint Becalél és Oholiáb: Istentől kapott bölcsességgel „felkészítik a szenteket a szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére” (Ef 4:12) vagyis a lelki ajándékaik felfedezésére és gyakorlására.

Tehát tudnom kell, hogy *milyen építkezésen vagyok* és *mihez értek* és mi a feladatom (ács, kőműves, víz. villany, gázszerelő, lakberendező stb.?). Katedrális építék és kőműves vagyok.

1 Kor 3:10 1 Corinthians 3:10 Az Isten nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentomot vettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá [az alapra].

A forgatókönyv valójában egy építési terv, amit Jézus ellenségei elvetettek, mert inkább a sátán forgatókönyvét választották azzal, hogy megölték az Építésvezetőt (Zsid 3:3-4) és elvetették az új épület Sarokkővét (a Messiást, ld. 1 Pt 2:7).

Apcsel 4:10-11 tudjátok meg valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus... lett a sarokkő, amelyet ti, az építők megvetettetek.

A vallási vezetők maguk akartak lenni a sarokkő és fenn akarták tartani a jeruzsálemi kőtemplomhoz kapcsolódó vallásos intézményrendszert. Valójában a jeruzsálemi templom is egyfajta bábéli toronnyá vált, az Isten elleni lázadás központjává.

Hogy zajlik az építkezés?

A keresztyénség egy tanítványi mozgalomként indult, ami egy történet továbbadásáról szólt: a világ egyetlen igaz történetének, azaz a menny és föld Krisztusban való újra egyesítése történetének továbbadásáról. Ezt a történetet próbálták Krisztus tanítványai a világ elé élni a maguk hétköznapjaiban, emberi kapcsolataiban. A történetből idővel filozófia lett (a görögök kezében), majd (Rómában) vallást és intézményt csináltak belőle. Meghódította Európát és kultúra lett belőle. S végül eljutott Amerikába, ahol szórakoztató iparaggá nőtte ki magát és üzletet csináltak belőle. „Vissza kell térnünk a kezdetekhez!” – mondja Torben².

Mi leginkább az intézményi formával találkozunk, amit hivatalos és képzett intézményi vezetők vezetnek, akik mintegy kiszolgálják a vallásos vagy éppen hívő tömegeket. Nincs igazán helye és szerepe az egyes tagok lelki ajándékainak, hiszen ők alapvetően csupán passzív szemlélői és élvezői a rendszernek. A tagok a vezetőktől függenek, őrájuk épülnek.

Péter azonban azt írja, hogy élő építőkövekként épülünk föl lelki házzá (1 Pt 2:5), azaz ne csak a vezetőkre, ne csak egy emberre, hanem egymásra épüljete, mintha egy falat építenétek!

² Az utolsó Reformáció c. videó bevezetőjében (<https://www.youtube.com/watch?v=mEyga3prGz8&t=302s>). A videó és a Torben által vezetett mozgalom sok kérdést vet föl és nem tudok minden részletével azonosulni, de a keresztyénség eredeti lényegéhez való visszatérés iránti vágygal igen.

A frontális tanítással sokakra hatást gyakorolhatunk és sokakat elérhetünk, de csak kevesekkel tudunk mély bensőséges közösségben lenni, csak kevesekkel tudjuk megosztani az életünket. Erre csak egy tanítványozási struktúra alkalmas. Sok embert taníthatunk, de csak keveset tudunk tanítványozni. Mi a mi küldetésünk, gyülekezetet plántálunk vagy tanítványokat nevelünk? Mi csak tanítványokat tudunk nevelni (Mt 28:19-20), a gyülekezetet Isten plántálja, Ő hozza létre! A tanítványozási folyamat lényege: bemutatni Krisztust egy másik embernek, szavainkkal és tetteinkkel, azaz

- megmutatni, mit jelent hitből, azaz az Atyától való teljes függésben élni;
- elmagyarázni a Nagy Történetet;
- segíteni megérteni, mit a szerepünk ebben a történetben;
- segíteni felfedezni és gyakorolni a nekünk adott Lelki ajándékokat;
- bátorítani, hogy tegyék meg ők is ugyanezt másokkal (2 Tim 2:2).

Két személyre kell figyelnie minden tanítványnak: az Építésvezetőre (Jézus/Szentlélek) és a tanítványozójára.

Óriási építkezésen vagyunk, egy gigantikus feladat előtt állunk. Nagyon fontos, hogy nem csak szaktudásra, hozzáértésre, hanem felülről való erőre is szükségünk van az építkezéshez! És ezt is a Szentlélek biztosítja.

Apcsel 1:8 erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek. – ígérte meg Jézus a tanítványainak.

Ef 1:19-20 És mi az **ő erejének felséges nagysága** irántunk, akik hiszünk, az **ő hatalma erejének** ama munkája szerint, ²⁰ A melyet megmutatott a Krisztusban

Ef 3:16 adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy **hatalmasan megerősödjetek** a belső emberben, az ő Lelke által.

1 Pt 4:11 [Mindenki] **azzal az erővel szolgáljon**, amelyet Isten ad: hogy mindenben Isten dicsőíttessék a Jézus Krisztus által.

Ez az erő olyan bennünk, mint a vasember mellkasába helyezett atomreaktormag.

Ef 6:10 legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében.

Mielőtt megtértem, magamat próbáltam felépíteni a saját erőmre támaszkodva és mindenki másra arra használtam, hogy magamat építsem. Most hogy Isten Krisztusban felépített engem és betöltött az Ő Lelkével, erejével, szabaddá váltam arra, hogy mások, az ő Teste, a házasságom, a családom építésén fáradozzak. Érdekes, hogy a testem is Isten/Szentlélek temploma (1 Kor 6:19) és a gyülekezet is az Isten temploma. Eddig önös érdekeim kötöttek össze más emberekkel, most a szeretet köt össze másokkal és az a közös érdek, hogy Isten kozmikus temploma felépüljön. A lelki ajándékaink jelölik ki a helyünket és szerepünket az építkezésen.

Ef 4:16 Akiből az egész test, szép renddel egyberakotván és egybeszerkesztetvén az ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére szeretetben.

Három dolgot kell tehát tudnunk ahhoz, hogy ne váljon céltévesztetté az életünk:

1. Kik vagyunk?
 - Krisztus Egyháza
 - új emberiség/új emberek
 - Krisztus Teste
 - Krisztus hadserege
 - Isten színtársulata
 - Isten építőbrigádja
 - Isten temploma
 - Isten családja
 - Jézus tanítványai
2. Miféle történetbe csöppentünk bele?
 - a menny és a föld összebékítésébe, a világbéke megteremtésébe
 - egy háborúba
 - egy kozmikus drámába
 - egy gigantikus építkezésbe
3. Milyen ajándékokat kaptunk (a Szentlélek által)?
 - minden lelki áldást
 - hitet
 - lelki ajándékot

- természetfeletti erőt
- Krisztus értelmét
- Isten fegyverzetét

4. Milyennek kellene lennünk (ld. a levél etikai részeit, ld. később)

Sokszor keveredik Pálnál a templom és a test képe. A templom „növekszik” (Ef 2:21), a test „épül” (Ef 4:12). Elég jó az épület/test hibatúrása. Annak ellenére növekszik, épül a test/templom, hogy több testrészt, építőt nem rendeltetésszerűen működik! Nem találják a helyüket az építkezésen. Ezek az emberek olyanok, mint egy építési áruház raktárjában heverő építőelemek. Önmagában is szép tud lenni egy ajtó, egy ablak, egy fürdőszobaszekrény, de nem sokat ér, ha nincs a helyén, azaz nincs beépítve és nem használják, nem tölti be a funkcióját egy konkrét épületben.

Úgy gondolom, hogy amint újjászületünk és betölt Isten Lelke, azonnal feléled a kommunikáció az Építésvezetővel és elkezdünk rendeltetésszerűen működni, mint amikor először töltenek fel egy új mobiltelefont. De nekem is minden erőmmel törekednem kell arra, hogy ez a töltöttség megmaradjon, és mindvégig értem a Tervező akaratát.

Ef 5:10, 17-18 Vizsgáljátok meg, **mi kedves az Úrnak!**... ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg, **mi az Úr akarata** [mi a terv]... teljesejete be Szentlélekkel!

Sajnos sokszor az történik, hogy az újjászületésünk után idővel alább hagy a lelkesedésünk és meggyengül a lelki hallásunk. Az is lehet, hogy megszorítjuk valamivel Isten Szentlelkét (Ef 4:30). Ilyenkor szem elől tévesztjük a nagy képet és elkezdjük azt érezni, hogy nem vagyunk a helyünkön. Ez baj. Minden erőnkkel törekednünk kell arra, hogy helyreálljon a lelki hallásunk és visszakerülhessünk az Istentől rendelt helyünkre.